

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 264.

Alte Session.

73de Møde.

Mandagen den 26de Marts, Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Ordføreren (Højenørn) (forsat): Naar det ærede Medlem talte om, at man skulde søge at fremsthynde Regnskabsernes Afgjorelse saa hurtig som muligt, saa er det Grunden 2 Momenter at tage i Betragtning i denne Sag; det ene Moment er det, som vi ganske havde i vor Magt, det vil sige, vi kunne foreskrive vore Revisorer, inden hvilken Tid de skulle affatte deres Antegninger og indsende dem til Ministeriet, samt inden hvilken Tid de, naar de have modtaget Besvarelserne, skulde gjøre deres Betegninger; men der ligger mellem disse 2 Functioner en 3die, nemlig Ministeriets Besvarelse paa Revisionens Antegninger; disse Besvarelser kunne vi jo ikke fremtvinge, vi have jo ingen Magt til at foreskrive Ministeriet, at det, inden den og den Tid skal komme med disse Besvarelser, og der ligger der altsaa et Moment, som trænger til Ordning; og den Maade, hvorpaa jeg tænker mig, at det kunde ordnes, vilde være gennem Noget, som jeg vil kalde en Regnskabslov; denne Regnskabslov kunde da maaskee deels ordne dette Forhold og deels ordne en Mængde andre Forhold, som vedkomme det hele Regnskabsvæsen; men som jeg naturligviis ikke her skal bringe paa Bane, da det ikke ligger for, og det heller ikke er nødvendigt efter den Gang, Discussionen har taget. Naar det er

blevet sagt af den ærede Rigsdagsmand fra Mariager, ligesom ogsaa af den ærede Rigsdagsmand, saavidt jeg veed, for Marinus Mints Iste Valgkreds (G. Winther), at Revisorerne skulde være istand til at kalde for sig, hvem de ville, hvem de ansaae for at være belunderrettede, for noie at kjende Regnskabsvæsenet og Regnskabsforholdene, for at afgive de fornødne Forklaringer, saa er dette igjens Noget, som naturligviis ikke kan bestemmes løst hen, der maatte jo fastsættes Regler for, hvorledes det Helt skulde arrangeres, der maatte være Bestemmelse, som raang Folk, naar de vare citerede, til at møde, dertil vilde der altsaa ufordres en temmelig omfattende Ordning; men det vilde gaae en heel Deel udenfor, hvad Grundloven forudsætter; thi Grundloven fastsætter egentlig slet ikke Andet, end at Revisorerne, naar det aarlige Statsregnskab er færdigt, saa skulde tage Statsregnskabet for og paasee, at samtlige Statsindtagter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted, ligesom de ogsaa kunde fordrø sig alle fornødne Oplysninger og Actstykker medbeelte; jeg siger ikke, at det er udelukket ved Grundloven, det kunde stee ifølge Grundloven, men vi maatte, som sagt, have en omfattende og nøjagtig bestemt Lov, naar det skulde have nogen egentlig virkelig Betydning. Naar det ærede Medlem har sagt, at det vilde være ønskeligt, om Revisorerne kunne vælges paa længere Tid, saa indrømmer jeg, at det ogsaa er min Ansættelse; jeg anseer det for at være meget gavnligt, at vi ikke ofte vælge Revisorer, men jeg maa tilstaae, at jeg tillige holder me-